

Phận gái

Mười hai bến nước đục trong
Đời em phận gái long dong giữa dòng

Nhạc & lời : Khánh Phương

Bolero

Kỷ niệm đầu, tình sâu ai còn đó, lòng thương nhớ không
nguôi, xui chi mình gặp gỡ. Rồi tình nay dở dang, tan theo làn mây
khói, như lá thu úa rồi. Nhớ thêm buồn, đời mình sao bạc
bẽo, tình yêu vẫn gieo neo, mang theo nhiều thương nhớ. Lệ tình bao đắng
cay, ai thương phận con gái, mười hai bến nước đục trong.
Ngày nào mình quen, rồi yêu nhau ước thề, hai đứa kết duyên dựa
kê. Ai nỡ xa lìa, đành chia quyền rẽ thùy, em về cùng người không
yêu, bên chồng vẫn thấy quạnh hiu. Tủi phận mình, vì người yêu chẳng
biết, còn tha thiết thương ai, in sâu niềm ân ái. Tình buồn như lá
bay, thương cho phận con gái, nào ai có biết ngày mai.